

skønt vareleverandørerne nu kun giver én måneds kredit, og man fandt det naturligt, om apotekerforeningen nu tog skridt til at søge overenskomsten med sygekasserne ændret på dette punkt, således at apotekerne kunne klare sig med en noget mindre driftskapital.«

I en skrivelse fra 1973 fra et af de større grossistfirmaer til sundhedsstyrelsen, der i 1972 af indenrigsministeriet var blevet anmodet om at iværksætte en understøttelse af apotekernes leverandørkreditter, oplyste firmaet at der i 1950'erne og frem til begyndelsen af 1960'erne blev ydet apotekerne varekredit, svarende til løbende måned + 15–20 dage, dvs. i alt omkring 1 måned. På denne baggrund finder jeg det godtgjort, at der tidligere – mens 1932-loven endnu var gældende – blev ydet apotekerne betydelige driftslån af leverandørerne, men at der ved den nugældende apotekerlovs ikrafttræden i 1955 ikke blev ydet sådanne lån i væsentligt omfang eller i almindelighed varekredit ud over 1 måned.

Det bemærkes afslutningsvis for så vidt angår den ovenfor nævnte kredit på leverancer til sygekasser (nu den offentlige sygesikring), at apotekerne på regnskabsskemaet kan opføre en udgift som forrentning af det beløb, som apoteket i årets løb i gennemsnit har haft udestående som tilgodehavender.

Spørgsmål 32:

Er det indenrigsministerens opfattelse, at der med lovforslaget sker en tilstrækkelig udligning af apotekernes indtægter?

Svar:

De offentligt fastsatte medicinpriser skal sikre, dels at priserne for forbrugerne er ens i hele landet, dels at priserne fastsættes således, at det tilsigtede udbytte i gennemsnit pr. apotek kan få den af folketingset forudsatte størrelse. De afgiftssystemer, der har været fastlagt i apotekerlovene siden 1894, har ved anvendelse af varierende kriterier bl.a. haft til formål at omfordele det samlede udbytte for apotekerne under ét (gennemsnitsudbyttet multipliceret med antallet af apoteker) mellem apotekerne.

Det afgiftssystem, der er etableret med den gældende apotekerlov, søger principielt gennem en kombination af omsætningsafgifter/

tilskud og af overskudsafgifter/tilskud at skabe en vis indtjeningsmæssig balance mellem ellers økonomisk forskelligt stillede apoteker. Herudover tilsigter det gældende afgiftssystem at fastholde den enkelte apotekers interesse i god og rationel drift uden samtidig at fratage apotekeren tilskyndelsen til forbedring af apotekets indretnings- og vedligeholdelsesstand.

Det gældende afgiftssystems indkomstudlignende effekt har imidlertid været aftagende gennem årene, og der har under det lovforberejede arbejde været enighed mellem bl.a. Danmarks Apotekerforening og indenrigsministeriet om, at den indkomstudlignende effekt i dag er utilstrækkelig. Den udbytteomfordeling, som følger af det gældende system, fremgår af bilag 1 og 2 til min besvarelse af udvalgets spørgsmål 16.

Det i lovforslaget omhandlede afgiftssystem forudsættes efter bemærkningerne baseret på progressive omsætningsafgifter/tilskud og progressive afgifter/tilskud beregnet på grundlag af nettooverskuddet.

Gennem omsætningsafgifter/tilskud opnås der primært en udligning af apotekernes *indtjeningsmuligheder* samtidig med, at incitamentet til at udvise omkostningsbevidsthed fastholdes. Gennem overskudsafgifter/tilskud kan der ske en større eller mindre grad af udligning af apotekernes *faktiske indkomster*.

Som det fremgår af bilag 3 til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 16 tilvejebringes der med det foreslåede afgiftssystem, og navnlig dettes progressive nettooverskudssystem, en øget indkomstudligning, der specielt kommer apotekere med de laveste indkomster til gode.

Det foreslåede afgiftssystem tilgodeser efter min opfattelse på en afbalanceret måde de forskellige og til dels modstridende hensyn, som bør søges varetaget gennem et udligningssystem for apotekernes indkomster. Skal den faktiske indkomstudligning øges, vil det være nødvendigt at forhøje satserne for overskudsafgift henholdsvis overskudstilskud, således at apoteker med ringe driftsresultater skal have større tilskud end forudsat efter det foreslåede system, mens apoteker med bedre driftsresultater vil blive pålagt højere afgifter end forudsat. Ved at tillægge overskudsafgiften større vægt inden for rammerne af det samlede afgiftssystem, reduceres imidlertid incitamentet for apotekerne til at udvise om-